

MANCS ÉS RADAR, EZÚTTAL A GYERMEKEK FELVIDÍTÓJA

Kedves meghívásnak tettünk eleget a „Gyermekek Varázshegye Alapítvány” és a Generali-Providencia Bíztoító Rt. meghívására, akik a Svábhegyi Gyermekgyógyintézet allergiától, asztmától szenvedő kis betegeit kívánták tartalmas, érdeklődésre számot tartó programmal felvidítani. Mi is nagy örömmel vettünk részt a programon, köszönve a kedves invitálást.

Magazinunkban nemcsak közkedvelt, híres emberek szerepelnek, hanem állatszereplők is, akik szintén megérdemlik a maximálisan kiérdemelt hírnevet. Meglátogattuk már Bömbit, a Tarzan kutya által felnevelt oroszánkölyköt, bemutattuk Horkai Zoltán fantasztikus állatait, most pedig együtt töltöttünk fél napot Manccsal, a kishazánkban mindenki által ismert és szeretett életmentő kutyussal, mert ő volt a meghívott vendég. Lehoczki László, Mancs gazdija magával hozta Radart is, a másik kedvencet, Mancs utódját. A két kutyus és gazdijuk mindent megtett a jelenlévők szórakoztatásáért.

Mit tud ez a kutyus? Az ő szakmájában mindent és professzionális szinten, tudtuk meg a büszke gazditól. A romok alá került szerencsétlen embereket akár 9 méteres mélységben is felfedezi és azt is megállapítja, hogy élő vagy holt-e a romok rabságába került ember vagy emberek. Ami pedig szinte egyedülálló teljesítmény, Európában egy mentőkutya sem képes a mély vízből való mentésre. Ez a fantasztikus molekuláris szaglásának köszönhető, azaz a mélyből hullámokban feltörő szagingereket is azonnal érzékeli. Ilyenkor a csónakból kihajolva buksiját a vízbe dugja, s vakkantással jelzi, hogy itt kérem a merülést.

Mancs 10 hetes apróságként került Lehoczki Lászlóhoz, s már 11 éve családtagként él vele. Tehetsége nagyon hamar megmutatkozott, azonnal kiderült, hogy szellemileg, fizikailag is rátermett e nemes feladat végzésére. Már egyéves korában Egyiptomban mentett, de ismerik Kolumbiában, Salvadorban, Venezuelában, Örményországban, Indiában, Algériában, Görögországban pedig már megszámlálhatatlan elismerésben volt része.

Mihelyst a gazdi belebújt a jellegzetes narancssárga, nemzetközi jelzésű munkaruhájába, a két kutya azonnal izgalomba jött, mert tudták, hogy dolguk lesz, beléjük költözött a menteni akarás, mert őket a munka inspirálja. Most ugyan nem menteni kellett, de a gyerekeknek bemutattak mindent, amire kíváncsi volt a nézősereg és érdeklődésből nem volt hiány.

A bemutató során a gazdi azt is elmesélte, hogy mi a büntetés, ha rossz fát tesznek a tűzre. Nos, a büntetés a komoly magázódásba való átváltás a barátságos diskurzustól. Azt leírni nehéz, mert látni kellett volna, hogy milyen mélységesen szégyellték magukat a kutyák, szinte a föld alá süllyedtek szégyenükben. A gyerekek nagyon sajnálták őket, s mivel az ebek sem értették, hogy mit követtek el, így azonnal jött a gazdi részéről a bocsánatkérés minden résztvevő megnyugtatóására.

Ha Miskolcon jársz, ne mulaszt el megsimogatni Mancs szobrát, ami már a város egyik jellegzetes büszkesége lett. Ennek árulkodó jele, hogy a szobor orra teljesen kifényesedett, mert az arra járók nem tudnak simogatás nélkül elmenni mellette. A két kutya nózija itt is veszélyben volt, majdnem fényessé vált, a gyerekektől kapott több ezer simogatástól, cirógatástól.

Magazinunk munkatársai nevében természetesen minden jót kívánok a gazdinak, a kutyáknak és a speciális mentőcsapat minden tagjának. Köszönjük eddigi munkájukat, és titkon bízunk abban, hogy a katasztrófák a jövőben elkerülnek bennünket ezen a sokat átélt „Kék bolygón”.

Azt pedig tiszta szívből reméljük, hogy a táborból minden lurkó sokkal egészségesebben, a teljes gyógyulás reményében és kellemes élményekkel gazdagodva távozik.

Hárman együtt

Ha kell, hátizsák vagyok